

מסכת ראש השנה

פרק ד משנה ח

שופר של ראש השנה, אין מعتبرין עליו את התחום, ואין מפקחין עליו את הנג, לא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פניו המים, ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משומש שבות, ובין בדבר שהוא משומש למשחה. אבל אם רצה ליתן לתוךו מים או יין, יתנו. אין מعتبرין את התרנוקות מלתקוע, אבל מתקען עמן עד שיימדו. והמתעסק, לא יצא, והשותם מן המתעסק, לא יצא: